

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานเหมืองหินและโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นแรงงานที่เป็นคนไทยและปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตแร่และการโม่บด หรือย่อยหินในเหมืองหินและโรงโม่หิน เขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันประกอบด้วยจังหวัดพังงา กระบี่ ตรังและจังหวัดสตูล มีจำนวน 31 แห่ง มีแรงงานจำนวนทั้งสิ้น 532 คน รายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนสถานประกอบการและแรงงานของสถานประกอบการเหมืองแร่และโรงโม่หินท้องถิ่นที่จังหวัดพังงา กระบี่ ตรังและสตูล ปี 2553

จังหวัด	สถานประกอบการ		จำนวนแรงงาน
	เหมืองแร่	โรงโม่หิน	
1. พังงา	6	6	155
2. กระบี่	4	4	195
3. ตรัง	3	3	103
4. สตูล	2	3	79
รวม	15	16	532

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา (2553)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ (2553)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง (2553)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล (2553)

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของ Taro Yamane (เสาวนีย์ ถาวรพราธนา (2549:70) ในการคำนวณจำนวนคนงานในเมืองหินและโรงโม่หินในเขตชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่จังหวัดพังงา กระบี่ ตรังและจังหวัดสตูล จำนวน 532 คน

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งการวิจัยนี้กำหนดเท่ากับ 0.05

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร } n &= \frac{532}{1 + 532 (0.05)^2} \\ n &= 228.3 \end{aligned}$$

จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 228.3 คน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างคนงานเหมืองหินและโรงโม่หินในการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 228 คน เพื่อให้มีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง

จากตารางที่ 3.1 ข้อมูลสถานประกอบการ ในปี พ.ศ. 2553 มีสถานประกอบการที่ประกอบกิจการเหมืองหิน โรงโม่หินในเขตชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่จังหวัดพังงา กระบี่ ตรัง และจังหวัดสตูล รวมทั้งสิ้น 31 แห่ง ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่ามีสถานประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินที่มีคนงานที่ทำงานร่วมกัน จำนวน 14 แห่ง มีสถานประกอบการเหมืองหินที่ไม่มีโรงโม่หิน จำนวน 1 แห่ง และสถานประกอบการที่ประกอบกิจการโรงโม่หินอย่างเดียว จำนวน 2 แห่ง

1) การเลือกสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยที่มีลักษณะประเภเดียวกันในกลุ่มเดียวกัน เรียกว่าชั้นภูมิ (Stratum) แล้วสุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งมาจากแต่ละชั้นภูมิ ด้วยวิธีการการสุ่มอย่างง่าย (Stratified Random sampling) แบ่งประชากรโดยกำหนดให้แต่ละชั้นภูมิเป็นประชากรในสถานประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินตามขนาดจำนวนคนงาน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน แบ่งเป็น 3 ชั้นภูมิ ดังนี้

ชั้นภูมิที่ 1 สถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน ที่มีจำนวนคนงานไม่เกิน 20 คน

ชั้นภูมิที่ 2 สถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน ที่มีจำนวนคนงานมากกว่า 20 คนถึงไม่เกิน 50 คน

ชั้นภูมิที่ 3 สถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน ที่มีจำนวนคนงานมากกว่า 50 คน

2) หาขนาดของตัวอย่างคนงานที่ทำงานในสถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน แต่ละขนาดของจำนวนคนงาน ในเขตท้องที่จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยการเทียบสัดส่วน (Sampling with probability proportional to size) โดยใช้สูตรดังนี้ สุวิมน ตริกานันท์(2546:190)

$$n_h = \frac{N_h \times n_o}{N}$$

$$N$$

n_h = ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ

N_h = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

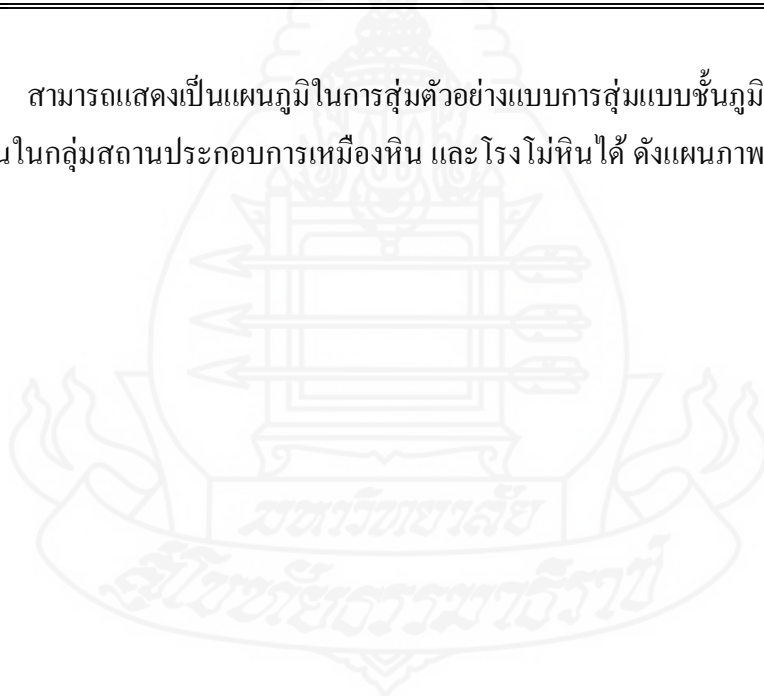
n_o = ขนาดประชากรในแต่ละชั้นภูมิ

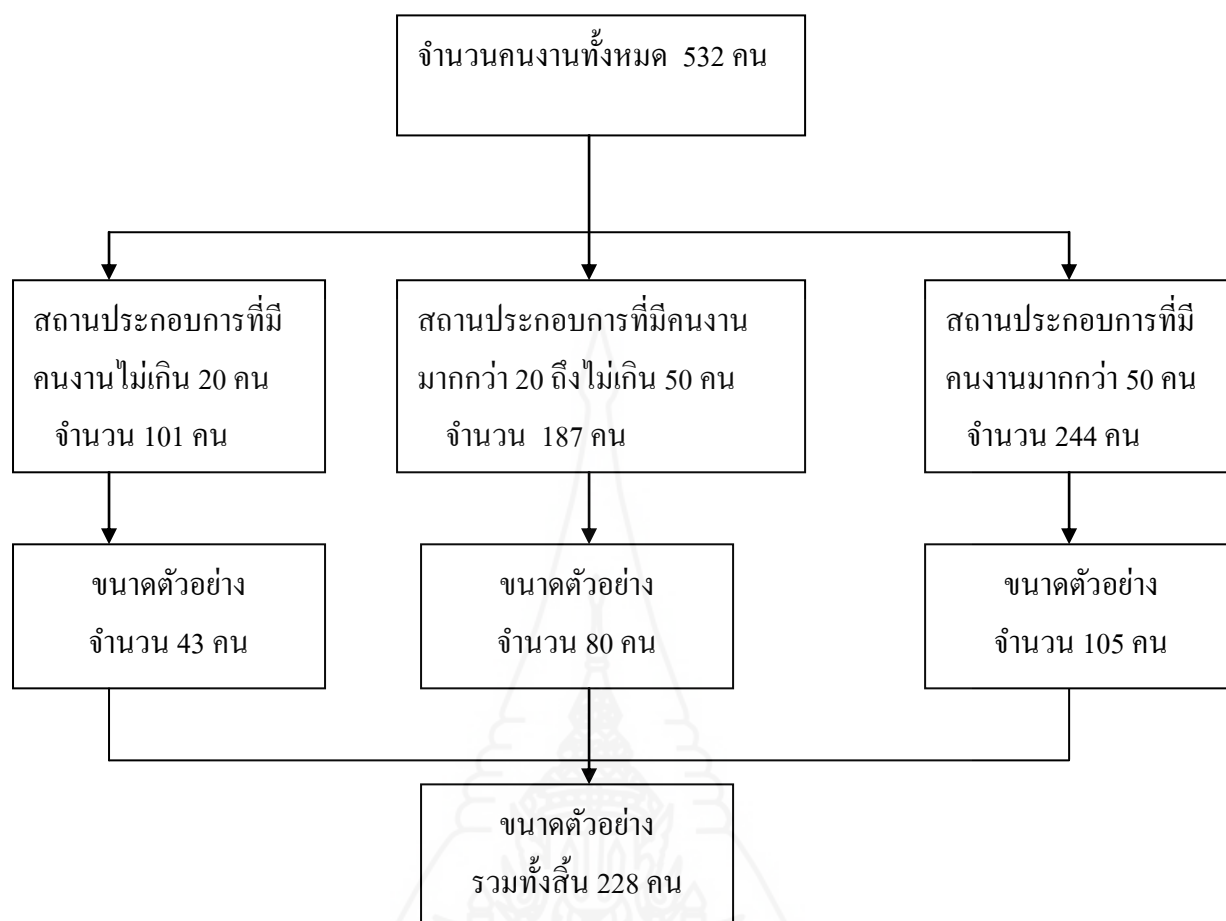
เมื่อแทนค่าขนาดของประชากรในแต่ละขนาดจำนวนคนงานของสถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน จะได้ขนาดของตัวอย่างในแต่ละกลุ่มขนาดของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนคนงานและขนาดประชากรของสถานประกอบการเหมืองหินโรงโม่หิน
ในกลุ่มขนาดของสถานประกอบการเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่ง
ทะเลอันดามัน ปี พ.ศ.2553

ชั้น ภูมิ	จังหวัดพังงา		จังหวัดกระบี่		จังหวัดตรัง		จังหวัดสตูล		ขนาด ประชากร
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
	สถาน	คนงาน	สถาน	คนงาน	สถาน	คนงาน	สถาน	คนงาน	
	ประกอบ		ประกอบ		ประกอบ		ประกอบ		
	การ		การ		การ		การ		
1	3	37	1	12	2	27	3	25	101
2	3	118	2	69	-	-	-	-	187
3	-	-	1	114	1	76	1	54	244
รวม	6	155	4	195	3	103	4	79	532

สามารถแสดงเป็นแผนภูมิในการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)
ของคนงานในกลุ่มสถานประกอบการเหมืองหิน และโรงโม่หินได้ ดังแผนภาพด้านล่างนี้

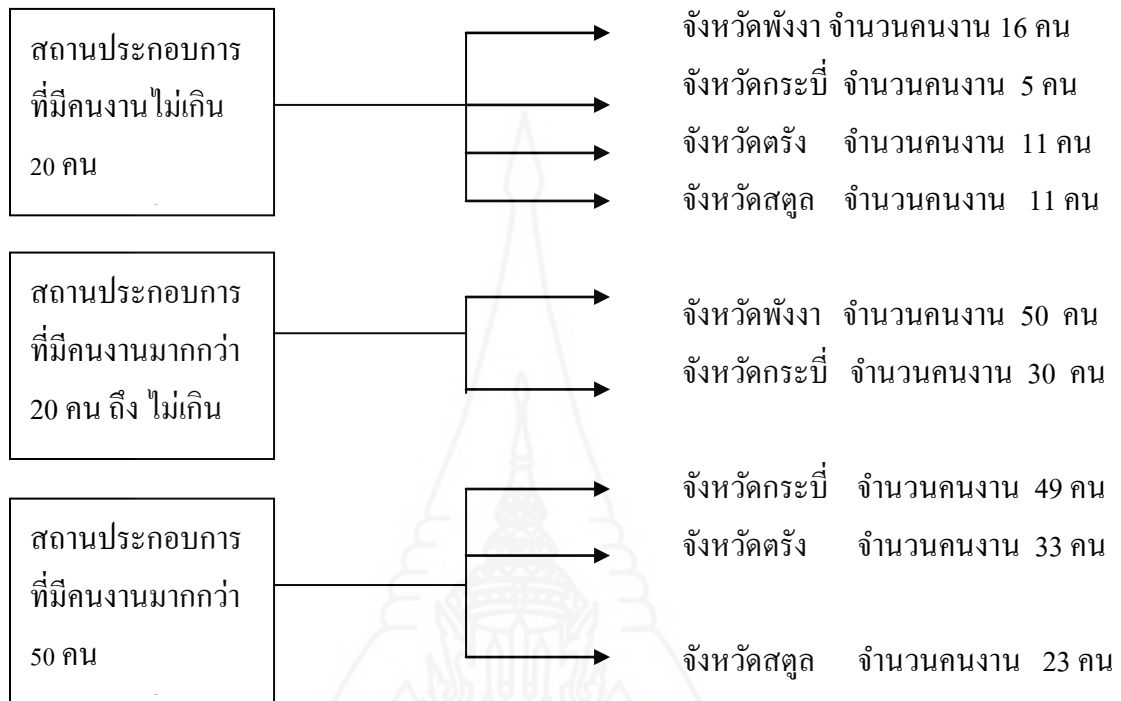

3) เมื่อได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิแล้วนำมาคำนวณหาจำนวนคนงานแต่ละจังหวัดตามขนาดของสถานประกอบการเหมือนหिनโรงโม่หिन เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามโดยใช้วิธีการเทียบสัดส่วนดังผลแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนคนงานแต่ละขนาดของสถานประกอบการเหมือนหिन และโรงโม่หिन ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ขนาดของสถานประกอบการ	จังหวัดพังงา (คน)	จังหวัดกระบี่ (คน)	จังหวัด ตรัง(คน)	จังหวัด สตูล(คน)	รวมจำนวน (คน)
ไม่เกิน 20 คน	37	12	27	25	101
จำนวนตัวอย่าง	16	5	11	11	43
มากกว่า 20 ถึงไม่เกิน 50 คน	118	69	-	-	187
จำนวนตัวอย่าง	50	30	-	-	80
มากกว่า 50 คน	-	114	76	54	244
จำนวนตัวอย่าง	-	49	33	23	105

ในการสำรวจกลุ่มตัวอย่างในสถานประกอบการเหมืองหิน และ โรงโม่หิน ตามขนาดของสถานประกอบการแต่ละจังหวัด แสดงได้ดังภาพแผนภูมิ ด้านล่างนี้

ผู้วิจัยจะดำเนินการสุ่มตัวอย่างตามจำนวนตัวอย่างในแต่ละจังหวัดตามขนาดของสถานประกอบการในแต่ละชั้นภูมิ โดยมีการเก็บตัวอย่างจำนวน 228 คน แต่เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีจำนวนตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ทั้งสิ้น 189 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ โดยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผลงานวิจัย ตำราและเอกสารวิชาการต่างๆ เป็นแนวทางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 บัณฑิตส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบเป็นคำถามที่เกี่ยวกับบัณฑิตส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของพนักงานเป็นลักษณะแบบสำรวจรายการและแบบเติมจำนวนหรือตัวเลขตามจริง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ประสิทธิภาพ

ทำงาน ตำแหน่งงาน การประสบอุบัติเหตุ การได้รับการบริการ/หรือสนับสนุนให้ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี (สมรรถภาพการทำงานของปอด ,สมรรถภาพการได้ยินของหู)

ส่วนที่ 2 ปัจจุบัน สอบถามเกี่ยวกับปัจจุบันที่เป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 2.1 เป็นแบบคำถามวัดความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงานของคนงาน มีลักษณะคำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบ มีคำตอบให้เลือก 3 ตัวเลือก ได้แก่ ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง และไม่ทราบ แยกตามรายข้อเป็นคำถามเชิงบวก จำนวน 7 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 10 ข้อ

ส่วนที่ 2.2 สอบถามการรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงานของคนงาน ดังนี้

(1) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แยกตามรายข้อเป็นคำถามเชิงบวก จำนวน 6 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 1 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ

(2) การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แยกตามรายข้อเป็นคำถามเชิงบวก จำนวน 4 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 1 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 5 ข้อ

(3) การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แยกตามรายข้อเป็นคำถามเชิงบวก จำนวน 2 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 2 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจุบัน สอบถามเกี่ยวกับการมี การเข้าถึงและการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของคนงาน มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นคำถามเชิงบวก ทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 ปัจจุบันเสริม สอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน และหัวหน้างาน ที่มีต่อคนงาน ดังนี้

(1) การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แยกตามรายชื่อเป็นคำถามเชิงบวกจำนวน 3 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 6 ข้อ

(2) การสนับสนุนจากหัวหน้างาน มีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แยกตามรายชื่อเป็นคำถามเชิงบวกจำนวน 5 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 1 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 6 ข้อ

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของคนงานที่ปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ในข้อคำถามหรือไม่และมีความถี่ในการกระทำอย่างไร มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินานๆ ครั้ง และไม่เคยปฏิบัติเลย แยกตามรายชื่อเป็นคำถามเชิงบวกจำนวน 11 ข้อ และคำถามเชิงลบ จำนวน 2 ข้อ รวมคำถามทั้งสิ้น 13 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามแสดงความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ของคนงานต่อการปฏิบัติงาน โดยใช้ลักษณะคำถามปลายเปิด มีหัวข้อในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านกฎ ระเบียบของโรงงานในการป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมให้ความรู้ การตรวจสอบสุขภาพประจำปี ด้านการสนับสนุนการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยให้คนงานเขียนตอบตามความเป็นจริง

2.1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้มีการทดสอบเครื่องมือแบบสอบถาม ดังนี้

2.1.1 การตรวจสอบความเป็นปรนัย (มาเรียม นิลพันธุ์ 2549:185) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบวิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยแบบสำรวจ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตรวจสอบเนื้อหา 3 ประการ ดังนี้

- (1) ข้อคำถามมีความชัดเจน ทุกคนอ่านแล้วมีความเข้าใจตรงกัน
- (2) การตรวจให้คะแนนมีความแน่นอน ชัดเจน ใครตรวจก็สามารถให้คะแนนตรงกัน

- (3) การแปลความหมายมีความชัดเจน ใครแปลความหมายก็ได้ผลตรงกัน

หลังจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทำการปรับแก้ให้เกิดความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหาและด้านภาษา ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ก่อนนำไปทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ(Reliability) ต่อไป

2.1.2 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Validity) (สุวิมล ตรีภานันท์ 2550: 163-166) ทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยพิจารณาความสอดคล้องจากโครงสร้างข้อคำถาม และลงความเห็นและให้คะแนนข้อคำถามหรือประเด็นที่จะใช้ถาม ดังนี้

- +1 เมื่อข้อคำถามนั้นตรงและสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา
- 0 เมื่อไม่แน่ใจ
- 1 เมื่อข้อคำถามนั้นไม่ตรง ไม่สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา

จากนั้นจึงนำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการทราบ จากสูตร

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

(Item-objective Congruence Index)

เมื่อ IC หรือ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของผู้ทรงคุณวุฒิ

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเป็นปรนัยและให้คะแนนความตรงของเนื้อหาแล้วหลังจากนั้น จึงนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการทราบ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่ได้ มีค่าระหว่าง 0.6-1.0 สอดคล้องกับ สุวิมล ตรีภานันท์ (2546) กล่าวว่า ข้อคำถามที่ดีควรมีค่า IOC ใกล้ 1.0 ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรมีการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้แบบสอบถาม (Try Out)

2.2.2 ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับคนงานเหมืองหิน โรงโม่หินแห่งหนึ่งในจังหวัดพังงาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน แล้วมาคำนวณหาความเที่ยงโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Window Version 11.5) หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach 's Alpha Coefficient) ซึ่งจากการทดลองใช้มีการปรับปรุงแบบสอบถามโดยตัดบางข้อและปรับคำถาม ซึ่งพบว่ามีความเที่ยงหลังการปรับปรุงเพิ่มขึ้นดังนี้

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน

ทดลองใช้มีค่าเท่ากับ 0.6550 หลังการปรับปรุงได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7195

แบบสอบถาม การรับรู้ด้านสุขภาพ เกี่ยวกับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีค่าความเที่ยงจากการทดลอง เท่ากับ 0.7536 หลังปรับปรุง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7963

แบบสอบถาม การมี การเข้าถึง และการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีค่าความเที่ยงจากการทดลอง เท่ากับ 0.4930 หลังปรับปรุง ได้ค่าความเที่ยงเนื้อหาเท่ากับ 0.8263

แบบสอบถามเกี่ยวกับ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน และการสนับสนุนจากหัวหน้างาน มีค่าความเที่ยงของเนื้อหา เท่ากับ 0.8265

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ของคนงาน มีค่าความเที่ยงเนื้อหาเท่ากับ 0.8599

ทั้งนี้สอดคล้องกับนิรุตน์ อิมามิ (2549: 164-167) กล่าวว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยง (Reliability Coefficient) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.0-1.0 ตามปกติแล้วเครื่องมือวิจัยแบบสอบถามควรมีค่าความเที่ยงหรือค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.65 ที่ดีควรมีค่าสูงกว่า 0.75 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าเป็นบวก ระหว่าง 0.30-1.00 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้ ดังนั้นผลจากการวัดค่าความเที่ยงของแบบสอบถามในแต่ละแบบวัดมีความเที่ยงสูงกว่า 0.65 ซึ่งนับได้ว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาต่อไป

2.2 การวัดค่าตัวแปร

การวัดค่าตัวแปรของแบบสอบถามความรู้และปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน ในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน สามารถประเมินค่าได้ดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความปลอดภัยในการทำงานและโรคจากการทำงาน ลักษณะคำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบ มีคำตอบให้เลือก 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ประเมินโดยให้คะแนนการวัด 3 กรณี คือ

ตอบ ถูกต้อง	ให้	1 คะแนน
ตอบ ไม่ถูกต้อง	ให้	0 คะแนน
ตอบ ไม่ทราบ	ให้	0 คะแนน

เกณฑ์การแบ่งระดับความรู้ เป็น 4 ระดับ โดยใช้วิธีอิงเกณฑ์ตามการแบ่งกลุ่มระดับความรู้ของ บุญธรรม กิจปรีดาสุท (2549:61) ดังนี้

ค่าคะแนนระหว่างร้อยละ 80.0 – 100.0	หมายถึง มีระดับความรู้ดีมาก
ค่าคะแนนระหว่างร้อยละ 70.0 – 79.9	หมายถึง มีระดับความรู้ดี
ค่าคะแนนระหว่างร้อยละ 50.0 - 69.9	หมายถึง มีระดับความรู้ปานกลาง
ค่าคะแนนระหว่างร้อยละ 0.0 - 49.9	หมายถึง มีระดับความรู้ไม่ดี

2.2.2 แบบสอบถามการรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล คำตอบเป็นแบบมาตราประเมินค่า(Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 16 ข้อ ประเมินโดยการให้คะแนนการวัด ดังนี้

คำถามข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 2 3 4 5 6 8 10 11 12 15 16

คำถามข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 7 9 13 14

	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์ในการสรุปความหมายการประเมินผลระดับคะแนน การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน และการรับรู้ประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับ 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงอันตรภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว 2535:23-24) ดังนี้

(1) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน
จำนวน 7 ข้อ

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{35 - 5}{3} = 10$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้
คะแนนระหว่าง 27.0 – 36.0 หมายถึง ระดับการรับรู้สูง

คะแนนระหว่าง 17.0 – 26.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 7.0 – 16.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ต่ำ

(2) การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการทำงาน จำนวน 5 ข้อ

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{25 - 5}{3} = 6.67$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 19.0 – 25.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้สูง
คะแนนระหว่าง 12.0 – 18.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 5.0 – 11.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ต่ำ

(3) การรับรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับประโยชน์หรืออุปสรรคของการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{20 - 4}{3} = 5.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 16.0 – 20.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้สูง
คะแนนระหว่าง 10.0 – 15.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 4.0 – 9.0	หมายถึง	ระดับการรับรู้ต่ำ

2.2.3 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอื่น การมีการเข้าถึงและการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล คำตอบเป็นลักษณะแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คำถามเป็นข้อความทางบวกทั้งสิ้น 6 ข้อ ประเมินโดยให้คะแนนการวัด ดังนี้

	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1

5

เกณฑ์ในการสรุปความหมายการประเมินผลระดับคะแนน การมีการเข้าถึง และการยอมรับในอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับ 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงอันตรภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว 2535: 23-24) ดังนี้

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) = 30 - 6 = 8$$

จำนวนชั้น

3

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 23.0 – 31.0 หมายถึง ระดับการรับรู้สูง

คะแนนระหว่าง 15.0 – 22.0 หมายถึง ระดับการรับรู้ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 6.0 – 14.0 หมายถึง ระดับการรับรู้ต่ำ

2.2.4 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

1) การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน จำนวน 6 ข้อ คำตอบเป็นลักษณะแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประเมินโดยให้คะแนนการวัดดังนี้

เป็นคำถามข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 4 5

เป็นคำถามข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 2 3 6

	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์ในการสรุปความหมายการประเมินผลระดับคะแนน การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับ 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงอันตรภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว 2535: 23-24) ดังนี้

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) = 30 - 6 = 8$$

จำนวนชั้น

3

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 23.0 – 31.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนสูง

คะแนนระหว่าง 15.0 – 22.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนปานกลาง

คะแนนระหว่าง 6.0 – 14.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนต่ำ

2) การสนับสนุนจากหัวหน้างาน จำนวน 6 ข้อ คำตอบเป็นลักษณะแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประเมินโดยให้คะแนนการวัดดังนี้

เป็นคำถามข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 2 3 4 5

เป็นคำถามข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 6

	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์ในการสรุปความหมายการประเมินผลระดับคะแนน การสนับสนุนจากหัวหน้างาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับ 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงอันตรภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว 2535:23-24) ดังนี้

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) = 30 - 6 = 8$$

จำนวนชั้น 3

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 23.0 – 31.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนสูง

คะแนนระหว่าง 15.0 – 22.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนปานกลาง

คะแนนระหว่าง 6.0 – 14.0 หมายถึง ระดับการสนับสนุนต่ำ

2.2.5 ประเมินพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย จำนวน 13 ข้อ โดยแบบ

ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินานๆครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย ประเมินโดยให้คะแนนการวัดดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปฏิบัตินานๆครั้ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

ไม่เคยปฏิบัติเลย ให้คะแนน 0 คะแนน

เกณฑ์ในการสรุปความหมายการประเมินผลระดับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับ 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงอันตรภาคชั้น (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว 2535:23-24) ดังนี้

$$\text{ช่วงอันตรภาคชั้น} = (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) = 52 - 0 = 17.33$$

จำนวนชั้น 3

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 36.0 – 53.0 หมายถึง พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ระดับสูง

คะแนนระหว่าง 18.0 – 35.0 หมายถึง พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ระดับปานกลาง

คะแนนระหว่าง 0.0 – 17.0 หมายถึง พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ระดับต่ำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลรายชื่อสถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หิน ที่ประกอบกิจการในจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง และสตูล

3.2 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์สำรวจเก็บข้อมูลในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ส่งถึงเจ้าของผู้ประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หินในพื้นที่ศึกษา

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำแบบสอบถามและคำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดของสถานประกอบการในจังหวัดต่างๆ

3.4 ผู้วิจัยแจ้งกำหนดการสำรวจข้อมูลและวัตถุประสงค์งานวิจัยให้ผู้ประกอบการได้รับทราบพิจารณา และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเองพร้อมผู้ช่วยวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างพนักงานที่สามารถสุ่มเก็บแบบสอบถามได้ในสถานประกอบการโดยขอให้พนักงานกรอกข้อมูลแบบสอบถามให้เสร็จและหากพนักงานยังไม่สะดวกจะมีการฝากให้ผู้ควบคุมพนักงานเก็บแบบสอบถามจากพนักงานภายหลังและ ผู้วิจัยจะได้รวบรวม ทั้งนี้การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะสุ่มเก็บตัวอย่างในสถานประกอบการเหมืองหิน โรงโม่หินทั้งหมดในแต่ละจังหวัดตามขนาดของสถานประกอบการ สรุปผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม

ทั้งหมด 296 ชุด สามารถเก็บรวบรวมและตรวจสอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 189 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ 228 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for Windows) ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

4.2 ทำการกรอกข้อมูลตามรหัสที่กำหนดไว้ของแบบสอบถามแต่ละฉบับลงไปในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentile) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ากลาง (Medium) ฐานนิยม (Mode) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

4.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติเชิงอนุมานระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับตัวแปรตาม คือพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเหมืองหิน และโรงโม่หิน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งระดับความสัมพันธ์ (วิจิตา และคณะ 2548) ดังนี้

0	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
0.01- 0.29	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)
0.30-0.69	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)
0.70-1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และทิศทางเดียวกัน(ทางบวก)
-0.01-0.29	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และทิศทางตรงกันข้าม(ทางลบ)
-0.30-0.69	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

		และทิศทางตรงกันข้าม(ทางลบ)
-0.70-1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
		และทิศทางตรงกันข้าม(ทางลบ)

4.3.3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานเหมืองหิน โรงโม่หิน โดยใช้ค่าไคสแควร์ (χ^2) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ ในด้านกฎระเบียบ ของโรงงาน ในการป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมให้ความรู้ การตรวจสุขภาพประจำปี ด้านการสนับสนุนการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของพนักงานผู้ตอบแบบสอบถาม และนำเสนอแต่ละหัวข้อเป็นความถี่และร้อยละ

